

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

III. évfolyam, 34. szám, 2010. november 28. Ádvent 1. vasárnapja

„Virrasszatok tehát, mert nem tudhatjátok, mely napon jön el a ti Uratok!”

Talán meglepőnek tűnhet számunkra, hogy az új egyházi esztendő kezdetén rögtön az utolsó ítéletről, Krisztus végső eljövételéről hallunk az evangéliumban. Ha jobban belegondolunk, talán mégsem olyan meglepő, hogy most halljuk Jézusnak ezen szavait. Hiszen amikor elkezdünk valamit tanulni, dolgozni, alkotni, mindig kitűzünk magunk elé egy célt, egy végpontot, amit el akarunk érni.

Az egyházi év kezdetén Jézus életünk végső állomására, igazi céljára hívja fel a figyelmünket. Ez pedig nem más, mint hogy vele találkozzunk, eljussunk hozzá és azután örökké vele legyünk az üdvösségben. Jézusnak azon szavai, hogy virrasszunk, nem arra buzdítanak, hogy egy percet se aludjunk életünk során, hanem azt jelenti,

hogy éberen őrködjünk lelkünk tisztasága felett, hogy ha eljön életünk vége és számon kéri tetteinket, ne kelljen „szégyenben maradnunk” előtte.

Életünk végén azzal a Jézussal találkozunk, aki nem csak kitűzte elénk az elérendő célt, hanem meg is mutatta az utat hozzá, hiszen eljött közénk, tanított bennünket és kereszthalálával megnyitotta számunkra az örök élet kapuját.

Ennek a műnek első állomása volt a megtestesülés. Ennek megünneplésére készülünk az adventi szent időben. Adventi jótetteink, apróbb-nagyobb lemondásaink, erre a nagy szeretetre való válaszok lehetnek. Igyekezzünk ezzel a lelkülettel élni adventi napjainkat!

Kérjük a Boldogságos Szűz Máriát, segítsen bennünket ezen adventi készülületünkben is, hogy előkészületünk valóban válaszok legyenek Jézus ezen kimondhatatlan, megelőző szeretetére!

Kérjük a Boldogságos Szűz Máriát, segítsen bennünket ezen adventi készülületünkben is, hogy előkészületünk valóban válaszok legyenek Jézus ezen kimondhatatlan, megelőző szeretetére!

Fejes Csaba
Esztergom

Olvasmány – Iz 2, 1-5 – minden nép Sion hegyére tart

Olvasmányközi ének – 121. zsoltár

Válasza: Isten házába indulunk, * örömtől dobban a szívünk.

Szentlecke – Róm 13, 11-14 – az Üdvözítő közeledtével kezdünk új életet!

Evangélium – Mt 24, 37-44 – legyünk készen, mert nem tudjuk, mikor jön el az Úr!

Oratórium múlt szombaton

November 20-án, egy szikrázóan napsütéses szombaton ismét volt oratórium, melyet a felújított alsó hittanteremben tartottunk. A programok a meghirdetettek szerint zajlottak: volt kézműves foglalkozás, ahol jobbnál jobb karácsonyi díszeket készítettünk, volt játék, filmvetítés és a jól megérdemelt forró tea! :)

Nagyon örültünk annak, hogy akadt olyan gyermek, aki ezen a napon nem a televíziózást, számítógépezést választotta, hanem az oratóriumot!

Azonban el kell mondani, hogy a nagy öröm mellé bánat is társult, mikor kisebb várakozás után a véglegesnek bizonyuló létszámot láttuk.

Nem szeretnénk részletezni, pontosan hány főről van szó, elég, ha azt mondjuk: egy kezünkön is meg tudtuk számolni őket!

Elgondolkodtató! Nem?

animátorok

Képviselőtestületi ülés

Az elmúlt héten, hétfőn megtartott képviselőtestületi ülés vendége volt *dr. Csizmadia László*, aki a kerületi KÉSZ (Keresztény Értelmiségek Szövetsége) és a Civil Összefogás Fórum szervezéséről adott tájékoztatást.

A Testület megkezdte a jövő év két jeles ünnepi eseményének, dr. Verbényi István atya aranymiséjének és a templomszentelés 70. évfordulójának előkészítését. Dr. Petrekovich-Perjés András templomgondnokot a Képviselőtestület megbízta, hogy eljárjon templomunk renoválási munkálataival kapcsolatban, hogy az az évfordulóra méltó módon megvalósuljon.

Az évfordulóra a plébánia szeretne kiadni egy Emlékkönyvet, amelynek előkészítésére a Testület szerkesztőbizottságot állított fel.

Takácsné Kiss Anikó jegyző

Jótekonysági Est

Csütörtök este tartotta a Don Bosco Katolikus Napköziotthonos Óvoda és Általános Iskola hagyományosnak mondható Jótekonysági Estjét a budatétényi Klauzál Gábor Művelődési Házban. Idén is tartalmas és magas színvonalú műsor várta az oda látogatókat. Kicsik és nagyok egyaránt kitétek magukért, szinte minden produkció után méltán szólt a vastaps.

Gyönyörködhattunk az óvodások műsorában, a néptáncosok, a rockysok és a Musical Stúdió tagjainak előadásában, megnevettetett minket a hófehérkés vígjáték. Több tanulónk megcsillogtatta zenei tehetségét (zongorajáték, népdaléneklés), és a kórus is elragadó volt. A tűz balladája c. előadás pedig ékes példája annak, hogyan alkosson maradandót több tucat fiatal a porondon. Köszönet mindenkinek, aki emelte az est fényét!

Aradi László

A keresztény temetés hagyományáról

2. rész: temetkezés a középkortól napjainkig

A középkorban egyre díszesebb, pompásabb lett a temetés. A templomba való temetkezéssel kapcsolatban olyan törvények születtek, amelyek szabályozták, hogy az oltár

alá ne temessenek senkit, vagy hogy a koporsó ne maradjon a felszínen, hisz ez egyedül a pápák kiváltsága volt.

A múlt században, a kezdetekben kialakult szoros kapcsolat a templom és a temető közt idővel feloldódott, hely hiányában már kevésbé volt ez a közelség kivitelezhető.

A temetési szertartás gyökerei visszanyúlnak a 4. századba, ezektől nem nagyon térnek el. A ravatalnál a halottat többször meghintik szentel vízzel, s közben a hívek a fájdalmas olvasót imádkozzák – olvashatjuk a század elejei liturgikus szabályokban. A keleti egyház sajátossága a virrasztási szertartás. A ravaltól a koporsót a templomba vitték, ahol sor került a halotti zsoltosma elmondására. Nem szokás dicsérő beszédet mondani a temetéskor, hiszen a kereszténység a kezdetektől Isten irgalmába ajánlotta az elhunytat, szakítva a pogány szokással.

Ma már általános szokás, hogy a halott összekulcsolt kezébe rózsafüzért, illetve keresztet helyeznek. A sírok fölé már az őskeresztények is állítottak keresztet

A II. Vatikáni Zsinat után a hamvasztást már nem utasítja el az egyház, egyetlen megfontolás csupán az, hogy a hamvasztást ne a keresztény tanítással ellenkező okokból válasszák (1176. kánon). Ennek az engedménynek az oka kereshető a temetők túlzásfoltosságában is, mely kérdés egyik megoldási lehetősége éppen a sokkal kisebb helyet foglaló urnákba való temetés. Viszont elég nagy eltérést találhatunk a nyugati országoknál egyre gyakrabban jelentkező hamvasztás, s a más népeknek a hamvasztással kapcsolatos fenntartása között létező hagyományok közt. A zsinat utáni temetési szabályok másik fontos tényezője, hogy az egyház nem tagadja meg a temetést az öngyilkosoktól. A hamvasztáshoz hasonlóan azonban nem egységes az ezzel kapcsolatos gyakorlat sem.

A kánonjog egy másik cikkelye a templomban való temetkezésre vonatkozik. Az 1242. kánon már csak a pápának teszi lehetővé a templomba-temetkezést s a saját templomukban a bíborosoknak, megyéspüspö-

köknek, illetve a kiérdemesült megyéspüspököknek. Az altemplomban való temetkezés természetesen megengedett mindenki számára.

Hollai Antal

Felkészültünk a télre

A tegnapi vigíliaszentmisevel megkezdődött adventi lelki készülődésünk.

A télre és a fagyos napokra azonban már októberben gondoltunk, így nem érhet minket váratlanul a beköszöntő hideg és hó (a hó szombatira virradó éjjel le is esett – a szerk). Idén először olyan környezetkímélő

síkosságmentesítő szóróanyagot használunk, amely nemcsak a növényekre veszélytelen, de nem károsítja a járdákat, sőt még az állatok bőrét sem irritálja. Hólapátkészletünk elegendő, útszóró anyagunk is van bőven, így elmondhatjuk, a tárgyi feltételek adottak.

Amennyiben leesik a hó (vagy ónos eső), egyből elkezdjük a takarítást, útszórást. Általában nincs azonban elég idő a misék előtt, hogy a lépcsőket, a templomkert járdáit teljes hosszukban megtisztítsuk, ezért szeretettel várjuk a havas táj látványára ébredő, vagy munkából erre hazatérő segítőkész híveket havat lapátolni.

Azokat a testvéreket, akiknek nehezebb a közlekedés síkos úton, arra kérjük, ne korán reggel induljanak a templomba, jöjjenek inkább egy későbbi misére, és akkor is bátran kérjék a templomba igyekvő hívek támogatását!

Majerszky Zoltán

Hirdetések

Hálásan köszönjük a kedves testvérek adományait, melyekkel az elmúlt vasárnapon a Magyar Katolikus Karitás és plébániai karitásunk munkáját támogatták!

Minden jótevőnek Isten fizessen meg!

1.) Advent idején a szombati vigíliamisékből az elmélkedéseket Lauber Benedek atya gyengélkedése miatt Attila atya mondja. Ezekben a szentmisékből lesznek az adventi gyertyagyújtások. Hét-köznapokon a reggeli Rorate szentmise ½7-kor kezdődnek, utána pedig közösen imádkozzuk a reggeli dicséretet.

2.) A héten elsőpéntek lesz. Felkeressük idősebb és beteg testvéreinket a szentségekkel. Este 8 órától virrasztó taizéi imádság lesz a templomban.

3.) Szombaton az esti szentmise előtt ¾6-kor elsőszombati rózsafüzér imádságot végzünk a magyar családokért és az ifjúságért. Minél többen kapcsolódjanak be közös imádságunkba itt a templomban, vagy ott-hon egy tízed rózsafüzér közös elimádkozásával!

4.) Jövő vasárnap december hónap első vasárnapja. Du. 4 órától csendes szentségimádság lesz templomunkban, 6 órától pedig közös ima.

5.) December 11-én, szombaton du. 3-tól 6-ig a családi közösségek adventi lelki-gyakorlata lesz dr. Udvardy György püspök atya vezetésével. A téma: felkészülés a család évére.

6.) Felhívjuk azok figyelmét, akik még nem rendezték a 2010. évre egyházi hozzájárulásukat (egyházi adó), megtehetik ezt a

sekrestyében, a plébánián, vagy csekken, mely a templom bejáratánál található.

7.) A hét jeles napjai: kedden Szent András apostol, pénteken pedig Xavéri Szent Ferenc áldozópap ünnepe lesz.

Anyakönyvi hírek

Keresztelés: Hauser Anna, december 4. 11⁰⁰

Temetés: Tschürtz Ferencné, november 30. 13⁰⁰, Szt. Gellért templom

Elek Ferencné, december 1. 13⁰⁰, Farkasrét-felső temető

Nyitrai Imréné, december 2. 10³⁰, Farkasrét-alsó temető

Viccek

- Anya, feldöntöttem a létrát!
- Jaj lesz neked, ha apád megtudja!
- Már tudja, ott lóg a csilláron!

Pistike áll az úton és röhög egy emberen, aki leesett a létráról. Arra megy egy öreg néni és azt mondja:

- Kisfiam, nem szabad kárörvendőnek lenni!
- De a bácsi csúnyán beszélt velem!
- Mit mondott?
- Azt, hogy „ne rázd a létrát, te szaros kölyök!”

Sötét, romantikus éjszaka. A kertes családi házból éppen szökni készül a fiatalasszony a szeretőjével. Az emeleti hálószoba ablakához támasztott létrán másznak lefelé.

- Jaj – szólal meg ijedten az asszonyka –, ha a férjem tudná, hogy mi most mit csinálunk, biztos megölné!

– Nyugalom, drágaságom! A férjed adta kölcsön a létrát.

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnapként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk minden pénteken 16:00 óráig a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**

Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu

Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>